

Predmet C-562/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

28. listopada 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud, Latvija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

12. listopada 2020.

Tužitelj:

SIA Rodl & Partner

Tuženik:

Valsts ieņēmumu dienests (Latvija)

Predmet glavnog postupka

Zahtjev i. da se poništi odluka Valsts ieņēmumu dienesta (Državna porezna uprava, Latvija; u daljnjem tekstu: tuženik) na temelju koje se tužitelju izriče sankcija zbog toga što je pogrešno procijenio rizik u odnosu na svoje stranke, u skladu s Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likumsom (Zakon o sprečavanju pranja novca, financiranja terorizma i širenja nuklearnog oružja), i ii. da se tuženiku naloži da ukloni informacije objavljene na njegovoj internetskoj stranici o primjeni navedene sankcije.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

U skladu s člankom 267. UFEU-a, sud koji je uputio zahtjev traži tumačenje članka 18. Direktive 2015/849, kao i točke 3. podtočke (b) Priloga III., članka 13. stavka 1. točaka (c) i (d), članka 14. stavka 5. i članka 60. stavaka 1. i 2. navedene direktive, kako bi se pojasnilo u kojim slučajevima treba poduzeti pojačane mjere dubinske analize stranke te na koji se način moraju prikupljati informacije o

aktivnostima stranke i objavljevati informacije o sankcijama koje su se primijenile na obveznike.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 18. stavke 1. i 3. Direktive 2015/849, u vezi s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. toj direktivi, tumačiti na način da se navedenim odredbama i. automatski zahtijeva da pružatelj vanjskih knjigovodstvenih usluga poduzme pojačane mjere dubinske analize stranke zato što je riječ o nevladinoj organizaciji i zato što je osoba koju je ovlastila i zaposlila stranka državljanin visokorizične treće zemlje u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruske Federacije, s dozvolom boravka u Latviji i ii. automatski zahtijeva da se navedenoj stranci dodijeli najviši stupanj rizika?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se smatrati da je navedeno tumačenje članka 18. stavaka 1. i 3. Direktive 2015/849 proporcionalno i stoga u skladu s člankom 5. stavkom 4. prvim podstavkom Ugovora o Europskoj uniji?
3. Treba li članak 18. Direktive 2015/849, u vezi s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. toj direktivi, tumačiti na način da se njime utvrđuje automatska obveza poduzimanja pojačanih mjera dubinske analize stranke u svim slučajevima u kojima je njezin poslovni partner, ali ne i sama stranka, na neki način povezan s visokorizičnom trećom zemljom u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruskom Federacijom?
4. Treba li članak 13. stavak 1. točke (c) i (d) Direktive 2015/849 tumačiti na način da se potonjim točkama utvrđuje da obveznik, prilikom poduzimanja mjera dubinske analize stranke, mora od nje ishoditi presliku ugovora koji je sklopila s trećom osobom te se stoga smatra da ispitivanje navedenog ugovora na licu mjesta nije dovoljno?
5. Treba li članak 14. stavak 5. Direktive 2015/849 tumačiti na način da obveznik mora primijeniti mjere dubinske analize postojećih poslovnih stranaka, čak i ako se ne mogu utvrditi znatne promjene u okolnostima u kojima se ona nalazi i ako nije istekao rok koji je utvrdilo nadležno tijelo država članica za poduzimanje novih mjera praćenja i primjenjuje li se navedena obveza samo na stranke kojima je dodijeljen visoki stupanj rizika?
6. Treba li članak 60. stavke 1. i 2. Direktive 2015/849 tumačiti na način da je nadležno tijelo – prilikom objavljivanja informacija o odluci protiv koje nije podnesena žalba, a kojom se uvodi administrativna sankcija ili mjera za povredu nacionalnih odredbi kojima se prenosi navedena direktiva – obvezno osigurati to da se objavljene informacije u cijelosti podudaraju s informacijama utvrđenima u odluci?

Pravni okvir Unije

Članak 5. stavak 4. prvi podstavak Ugovora o Europskoj uniji

Članak 13. stavak 1. točke (c) i (d), članak 14. stavci 1. i 5., članak 18., članak 60. stavci 1. i 2. i Prilog III. Direktivi (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ

Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 6. stavci 1., 1¹ i 1², članak 7. stavak 1. točke 5., 7. i 11., članak 8. stavak 2., članak 11. stavak 1. točke 1. i 2., članak 11¹ stavak 1. i članak 11¹ stavak 3. točka 2. podtočke (a), (b) i (c), članak 20. stavci 1. i 2., članak 22. stavak 2. točka 5. i članak 46. stavci 1² i 1³ Zakona o sprečavanju pranja novca, financiranja terorizma i širenja nuklearnog oružja

Sudska praksa Suda

Presuda Suda od 25. travnja 2013., *Asociatia Accept*, C-81/12, EU:C:2013:275, t. 71.

Presuda Suda od 10. ožujka 2016., *Safe Interenvíos*, C-235/14, EU:C:2016:154, t. 77., 87. i 107.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Tužitelj je trgovačko društvo registrirano u Republici Latviji čiji su predmet poslovanja računovodstvene, knjigovodstvene i revizijske djelatnosti te porezno savjetovanje. U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom 3. Zakona o sprečavanju pranja novca, financiranja terorizma i širenja nuklearnog oružja (u daljnjem tekstu: Zakon o sprečavanju pranja novca), na tužitelja se primjenjuje navedeni zakon.
- 2 Tuženikovo je osoblje od 3. travnja do 6. lipnja 2019. nad tužiteljem provelo nadzor radi sprečavanja pranja novca u pogledu kojeg je 3. travnja 2019. sastavljen prvi zapisnik o nadzoru (nakon čega i drugi, 6. lipnja 2019.).
- 3 U prvom zapisniku o nadzoru navedeno je da tužiteljev sustav unutarnjeg nadzora ima različite nedostatke i da tužitelj nije proveo i dokumentirao procjenu rizika od pranja novca i financiranja terorizma koja se odnosi na njegove gospodarske djelatnosti u skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o sprečavanju pranja novca i, osobito, da je u predmetu sporna procjena rizika određenih tužiteljevih stranaka,

odnosno jedne zaklade (u daljnjem tekstu: zaklada) i jednog trgovačkog društva (u daljnjem tekstu: trgovačko društvo).

- 4 Navedena je zaklada osnovana u Republici Latviji i njezin je cilj popularizirati i promovirati sektor informacijskih tehnologija u području obrazovanja.
- 5 Zaklada je postala tužiteljeva stranka 25. listopada 2016. Identifikacijski dokument stranke potpisala je 7. ožujka 2017. fizička osoba koju je ovlastila zaklada (državljanica Ruske Federacije) i koja istodobno upravlja zakladom (kao zaposlena osoba). Kao stvarni korisnik zaklade označeno je cjelokupno latvijsko društvo (što je protivno mjerodavnim propisima).
- 6 Tužitelj je procijenio da je stupanj rizika stranke nizak. Tuženik je istaknuo da, u skladu s informacijama Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (Služba za sprečavanje pranja novca, Latvija), glavne rizike od financiranja terorizma predstavljaju moguća upotreba nevladine organizacije i poslovnog okruženja za financiranje terorizma i da međunarodna praksa i iskustvo tijela za provedbu zakona različitih zemalja dokazuju da su nevladine organizacije posebno ranjive te se mogu zloupotrijebiti za financiranje terorizma. Stoga, prema tuženikovu mišljenju, tužitelj je obavezan, s obzirom na to da se na njega primjenjuje Zakon o sprečavanju pranja novca, provesti detaljno ispitivanje stranke ako postoji procjena povećanog rizika, uzimajući u obzir okolnost da je tužiteljeva stranka povezana s Ruskom Federacijom (visokorizičnom trećom zemljom u pogledu korupcije).
- 7 Istodobno, trgovačko društvo također ima sjedište u Republici Latviji i njegovu poslovnu djelatnost čine usluge odnosa s javnošću i priopćavanja.
- 8 Trgovačko društvo postalo je tužiteljeva stranka 28. prosinca 2017. Jedini član trgovačkog društva i njegov jedini stvarni korisnik jedan je latvijski državljanin.
- 9 Tužitelj je procijenio da je stupanj rizika trgovačkog društva nizak. Tuženik je u okviru analize izvoda s tekućeg računa trgovačkog društva utvrdio da je ono mjesečno primalo uplate od 25 000 eura od društva Nord Stream 2 AG sa sjedištem u Švicarskoj koje je društvo kći ruskog društva Gazprom (Gazprom ima udio od 51 % u temeljnom kapitalu). Osim toga, iz izdanih računa razvidno je da su oni izdani na temelju ugovora koji su 1. siječnja 2018. sklopili trgovačko društvo i društvo Nord Stream 2 AG. Tuženik je od tužitelja zatražio da dostavi presliku navedenog ugovora, ali tužitelj to nije učinio, nego je tvrdio da je tuženik pregledao izvornik ugovora na licu mjesta u prostorima stranke. S obzirom na prethodno navedeno, tuženik je zaključio da, prilikom provedbe nadzora poslovnog odnosa, tužitelj nije posebnu pažnju posvetio transakcijama koje je njegova stranka (trgovačko društvo) provela s društvom Nord Stream 2 AG, odnosno društvom koje pripada subjektu sa sjedištem u visokorizičnoj trećoj zemlji u pogledu korupcije.
- 10 U trenutku sastavljanja drugog zapisnika o nadzoru (6. lipnja 2019.), ispravljani su nedostaci u sustavu unutarnjeg nadzora pa nisu utvrđene povrede.

- 11 Odlukom od 11. srpnja 2019. direktora tuženikove Uprave za sprečavanje pranja novca tužitelju je izrečena novčana kazna od 3000 eura zbog neispunjavanja zahtjevâ iz Zakona o sprečavanju pranja novca, koje je utvrđeno tijekom nadzora.
- 12 Na temelju navedene odluke, tuženik je 11. kolovoza 2019. na svojoj internetskoj stranici objavio informacije o povredama zahtjevâ iz Zakona o sprečavanju pranja novca koje je tužitelj navodno počinio.
- 13 Tužitelj je pobijao navedenu odluku od 11. srpnja 2019., ali je ona potvrđena odlukom od 13. studenoga 2019. tuženikova glavnog direktora (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- 14 Tužitelj je 13. prosinca 2019. zatražio od suda koji je uputio zahtjev da poništi pobijanu odluku i tuženiku naloži obvezu uklanjanja informacija koje je objavio na svojoj internetskoj stranici o sankcijama izrečenima tužitelju kao obvezniku iz Zakona o sprečavanju pranja novca.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 15 Ključni argumenti stranaka glavnog postupka uključeni su u obrazloženje suda koji je uputio zahtjev.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

Obveza poduzimanja pojačanih mjera dubinske analize stranke iako oblik, struktura i djelatnost stranke ne upućuju na rizik

- 16 Člankom 18. stavkom 1. Direktive 2015/849 utvrđuje se da države članice mogu odrediti druge „slučajev[e] višeg rizika” u kojima treba poduzeti „pojačan[e] mjer[e] dubinske analize stranke”.
- 17 Sud koji je uputio zahtjev dvoji o tome treba li bilo koju nevladinu organizaciju smatrati slučajem povećanog rizika i stoga na nju primijeniti pojačane mjere dubinske analize. Ni Direktivom 2015/849 ni Zakonom o sprečavanju pranja novca ne utvrđuje se da za nevladine organizacije, zbog njihova pravnog oblika, treba smatrati da su same po sebi slučajevi povećanog rizika. Prema tužiteljevu mišljenju, ako tuženik, kao nacionalno nadzorno tijelo, smatra da u svim slučajevima u kojima je stranka obveznika nevladina organizacija ili u kojima neki od zaposlenika stranke dolazi iz visokorizične treće zemlje u pogledu korupcije treba provesti detaljno ispitivanje stranke, postavlja se pitanje nije li taj zahtjev prekomjeran ili je li proporcionalan i treba li u tom slučaju biti izričito utvrđen zakonom.
- 18 U ovom predmetu nije sporno da Ruska Federacija nije visokorizična zemlja, odnosno nije uključena u popis visokorizičnih zemalja koji je objavila Stručna skupina za financijsko djelovanje (FATF) ni u popis trećih zemalja koje se ne bore

dovoljno protiv pranja novca i financiranja terorizma koji je objavila Europska komisija, iako se može smatrati, u skladu s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. Direktivi 2015/849 i člankom 11¹ stavkom 3. točkom 2. podtočkom (b) Zakona o sprečavanju pranja novca, da je riječ o zemlji u kojoj postoji visok rizik od korupcije. Međutim, odredbama Zakona o sprečavanju pranja novca i Direktive 2015/849 ne zahtijeva se izravno da se na stranku primijene pojačane mjere dubinske analize ako je državljanin Ruske Federacije samo zaposlenik stranke, odnosno ako nije stvarni korisnik ili stvarni vlasnik navedene stranke u smislu Direktive 2015/849.

- 19 U uvodnoj izjavi 4. Direktive 2015/849 ističe se da bi se djelovanjem Unije trebalo i dalje posebno voditi računa o preporukama i instrumentima FATF-a. U točki 71. Smjernica FATF-a o pristupu koji se temelji na riziku za knjigovodstvene stručnjake (u daljnjem tekstu: Smjernice FATF-a) navodi se niz kriterija koji mogu obilježiti najviši geografski rizik. Međutim, nijedan od navedenih kriterija nije povezan s državljanstvom zaposlenika stranke. Prema tužiteljevu mišljenju, bilo kakav zaključak koji se, u pogledu mogućeg povećanog rizika za predmetnu zakladu, izvede iz državljanstva neke osobe koja je zaposlenik navedene stranke i koju je ta stranka ovlastila nije u skladu sa Smjernicama FATF-a.
- 20 U sudskoj praksi Suda navodi se da države članice moraju jamčiti da se prošireni postupci temeljite identifikacije stranaka koji se mogu primijeniti zasnivaju na ocjeni postojanja i razine rizika od pranja novca i financiranja terorizma u vezi sa strankom, poslovnim odnosom, računom, proizvodom ili transakcijom, ovisno o slučaju. Bez takve ocjene ni predmetna država članica ni, ako je to slučaj, institucija ili osoba na koje se primjenjuje Direktiva [2015/849] o pranju novca ne mogu u pojedinačnom slučaju odlučiti koje mjere treba primijeniti. Naposljetku, ako ne postoji rizik od pranja novca ili financiranja terorizma, nije moguće poduzeti preventivne mjere koje se temelje na tim razlozima (presuda *Safe Interenvíos*, točka 107.). Sud je također utvrdio da u tom pogledu, takve mjere moraju biti u konkretnoj vezi s rizikom od pranja novca i financiranja terorizma i biti mu proporcionalne (presuda *Safe Interenvíos*, točka 87.). Stoga, ako se taj rizik ne može utvrditi, ne treba i nije proporcionalno uvijek zahtijevati pojačane mjere dubinske analize.
- 21 Načelo proporcionalnosti koje se utvrđuje člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji primjenjuje se na pravo Unije i nacionalno pravo u situacijama u kojima države članice izvršavaju svoju diskrecijsku ovlast i nadležnost u područjima Unije koja su bila predmet Unijina usklađivanja (uključujući područje uređeno Direktivom 2015/849). Kao što se to ističe u sudskoj praksi Suda, kriterij proporcionalnosti ključan je u pogledu dodatnih mjera koje su uvele države članice radi sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma. Moguće je da formalni zahtjev da se bilo koju nevladinu organizaciju uvijek klasificira kao visokorizičnu stranku nije proporcionalan cilju jer korist za društvo nije veća od štete nanesene pravima i legitimnim interesima neke osobe.

- 22 U skladu sa sudskom praksom Suda, kad se primjenjuje nacionalno pravo, a situacije su obuhvaćene područjem primjene neke direktive, nacionalno pravo treba tumačiti, u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa sadržajem i duhom Direktive (presuda Asociația Accept, točka 71.). U ovom predmetu postoje dvojbe o tumačenju članka 18. stavaka 1. i 3. Direktive 2015/849, u vezi s točkom 3. podtočkom (b) Priloga III. toj direktivi, konkretno o tome predviđa li se navedenom odredbom automatska obveza poduzimanja pojačanih mjera dubinske analize stranke ako se može utvrditi rizik povezan s pravnim oblikom stranke (stranka je nevladina organizacija) i rizik povezan s gospodarskim djelatnostima stranke (osoba koju je ovlasila i zaposlila stranka državljanin je visokorizične treće zemlje u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruske Federacije, s dozvolom boravka u Latviji) te o tome utvrđuje li se navedenom odredbom automatska primjena višeg stupnja rizika na navedenu stranku. Osim toga, ako se dođe do takvog zaključka u pogledu tumačenja predmetnih odredbi Direktive 2015/849, treba ocijeniti može li se taj zahtjev smatrati proporcionalnim.

Poduzimanje pojačanih mjera dubinske analize stranke ako je poslovni partner stranke povezan s visokorizičnom trećom zemljom u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruskom Federacijom

- 23 Okolnost da sama stranka ili njezin stvarni korisnik imaju sjedište u Ruskoj Federaciji, koja nije visokorizična zemlja, ali za koju se možda može ocijeniti da je riječ o zemlji ili državnom području na kojem postoji visok rizik od korupcije, može biti čimbenik koji bi povećao rizik stranke, što istodobno može biti razlog za njezino detaljno ispitivanje.
- 24 Prema tuženikovu mišljenju, činjenica da je društvo Nord Stream 2 AG, koje pripada ruskom društvu Gazprom (koje ima udio od 51 %), član trgovačkog društva čimbenik je koji povećava rizik stranke. S druge strane, činjenica da trgovačko društvo mjesečno prima 25 000 eura od društva Nord Stream 2 AG može upućivati na to da ti subjekti izvršavaju transakciju koja je neuobičajena zbog svojeg opsega i složenosti i koja nema očitu gospodarsku ili zakonitu svrhu.
- 25 Stoga tuženik smatra da je tužitelj povrijedio članak 20. stavak 1. točke 1. i 2. i članak 22. stavak 2. točku 5. Zakona o sprečavanju pranja novca, koji odgovaraju članku 13. stavku 1. točkama (c) i (d) i članku 18. stavku 1. Direktive 2015/849.
- 26 Člankom 5. Direktive 2015/849 utvrđuje se da države članice mogu donijeti ili zadržati na snazi strože odredbe u području koji obuhvaća ta direktiva u svrhu sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma, u granicama prava Unije. U sudskoj praksi Suda utvrđeno je da se „strože odredbe” iz članka 5. Direktive 2015/849 mogu odnositi na situacije za koje ta direktiva predviđa određenu vrstu temeljite identifikacije stranaka, kao i na druge situacije za koje države članice smatraju da predstavljaju rizik. Stoga, Republika Latvija također može donijeti strože odredbe kako bi spriječila pranje novca i financiranje terorizma ako, prema njezinu mišljenju, postoji rizik. Međutim, sud koji je uputio zahtjev dvoji o tome je li tuženik, u konkretnom slučaju, primjenom odredbi Zakona o sprečavanju

pranja novca prekoračio zakonom određen zahtjev jer je smatrao, među ostalim, da je okolnost da je član trgovačkog društva društvo kći društva sa sjedištem u Ruskoj Federaciji sama po sebi čimbenik koji povećava rizik klijenta, iako navedena pretpostavka nije predviđena ni Zakonom o sprečavanju pranja novca ni Direktivom 2015/849.

- 27 U članku 13. stavku 1. Direktive 2015/849 navode se mjere dubinske analize stranke koje, u točkama (c) i (d) te odredbe, među ostalim, obuhvaćaju procjenjivanje i, kada je potrebno, prikupljanje informacija o svrsi i namjeni poslovnog odnosa, kao i provođenje stalnog praćenja poslovnih odnosa. Međutim, u toj odredbi Direktive nisu točno navedene metode i sredstva procjene i dobivanja informacija.
- 28 Treba istaknuti da se odredbama Zakona o sprečavanju pranja novca te u članku 13. stavku 1. Direktive 2015/849 ne zahtijeva dostava preslika dokumenata o transakcijama osobito ako transakcija ne predstavlja neuobičajene rizike ili se ne utvrdi povećani rizik klijenta. Stoga sud koji je uputio zahtjev dvoji o tome je li tuženik prekoračio svoje zakonske ovlasti time što je zahtijevao da se dostavi preslika ugovora koji su sklopili trgovačko društvo i društvo Nord Stream 2 AG.
- 29 Uzimajući u obzir prethodno navedeno, nužno je pojasniti utvrđuje li se odredbama Direktive 2015/849 da, u slučaju da je partner stranke povezan s visokorizičnom trećom zemljom u pogledu korupcije, u ovom slučaju Ruskom Federacijom, treba poduzeti pojačane mjere dubinske analize stranke i zahtijeva li se navedenim odredbama da se dobije preslika ugovora koji su sklopili stranka i treća osoba te se stoga smatra da ispitivanje navedenog ugovora na licu mjesta nije dovoljno.

Ažuriranje informacija o stranci

- 30 U članku 14. stavku 5. Direktive 2015/849 navodi se da obveza ažuriranja informacija o stranci primjenjuje „na temelju procjene rizika”. Drugim riječima, kad je stranka niskorizična te se okolnosti u kojima se nalazi nisu znatno promijenile, člankom 14. stavkom 5. Direktive 2015/849 ne zahtijeva se da se poduzmu mjere dubinske analize stranke. Budući da je, prema tuženikovu mišljenju, tužitelj povrijedio članak 8. stavak 2. Zakona o sprečavanju pranja novca, kojim se predviđa da osoba na koju se primjenjuje navedeni zakon treba redovito ažurirati informacije o stranci, i u svakom slučaju barem jednom u 18 mjeseci, i s obzirom na to da u trenutku nastanka činjenica iz ovog predmeta, kad je tuženik započeo s ispitivanjem tužitelja, još nije proteklo 18 mjeseci od kad je trgovačko društvo postalo tužiteljeva stranka, treba pojasniti utvrđuje li se odredbama Direktive 2015/849, i je li to utemeljeno i proporcionalno, da obveznik treba primijeniti mjere dubinske analize postojećih stranaka, čak i u situaciji u kojoj nisu utvrđene znatne promjene u okolnostima u kojima se one nalaze, i primjenjuje li se ta obveza samo na stranke za koje je utvrđeno da su visokorizične.

Objava informacija na internetskoj stranici Državne porezne uprave

- 31 Člankom 60. stavkom 1. Direktive 2015/849 utvrđuje se obveza objavljivanja informacija o svim odlukama protiv kojih nije podnesena žalba, a kojima se uvodi administrativna sankcija ili mjera za povredu nacionalnih odredbi kojima se prenosi Direktiva 2015/849. Stavkom 2. navedenog članka dopušta se državi članici da objavi i sankcije protiv kojih je podnesena žalba, pod uvjetom da se objave i informacije o žalbi i njezinu ishodu.
- 32 Sud [koji je uputio zahtjev] zaključuje da je Republika Latvija, prilikom prenošenja Direktive 2015/849, uvela strože pravilo, ono iz članka 60. stavka 2., i da se, u skladu s člankom 46. stavkom 1² Zakona o sprečavanju pranja novca, na internetskoj stranici objavljuju i pobijane odluke (koje još nisu konačne) nadzornog tijela.
- 33 Člankom 60. stavkom 1. Direktive 2015/849 utvrđuje se da objava obuhvaća barem informacije o vrsti i prirodi povrede i identitetu odgovornih osoba. Tužitelj navodi da je tuženik u svojoj objavi u početku (11. kolovoza 2019.) pogrešno naveo prirodu povrede (tužiteljev sustav unutarnjeg nadzora još nije bio razvijen), iako je tužitelj uspostavio sustav unutarnjeg nadzora i iako su utvrđeni nedostaci. Prema tužiteljevom mišljenju, zbog navedene objave šira javnost stekla je pogrešan dojam o prirodi povrede koju je počinio i to negativno utječe na njegov ugled.
- 34 Sud koji je uputio zahtjev napominje da, uključujući u trenutku donošenja predmetne odluke, u objavi je također navedeno da tužiteljev sustav unutarnjeg nadzora nije u potpunosti razvijen; da nije provedena i dokumentirana procjena rizika; da opseg ispitivanja stranke ne odgovara postojećim rizicima; da nije pojašnjeno tko je stvarni korisnik; da nije proveden dovoljan nadzor nad transakcijama, iako u drugom zapisniku o nadzoru (6. lipnja 2019.) nije utvrđeno postojanje povreda, odnosno povrede su ispravljene tijekom nadzora.
- 35 Stoga se Sudu Europske unije upućuje pitanje treba li članak 60. stavke 1. i 2. Direktive 2015/849 tumačiti na način da je nadležno tijelo, kad objavljuje informacije o određenoj odluci, obvezno osigurati to da se objavljene informacije u cijelosti podudaraju s informacijama utvrđenima u odluci.